

Bilag II.

Danmarks Lærerforening.

Hovedbestyrelsen.

Til Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet.

Hovedbestyrelsen for Danmarks Lærerforening tillader sig herved at andrage den høje Regering om et midlertidigt Løntillæg for alle fast ansatte Lærere og Lærerinder i Folkeskolens Tjeneste samt om et Pensionstillæg for pensionerede Lærere, Lærerinder og Lærerenker.

Til Støtte for dette Andragende tillader vi os at anføre følgende:

Allerede før Verdenskrigen brød ud, var der i de nærmest foregaaende Aar ifølge officielle statistiske Oplysninger sket en saa stærk Prisstigning paa alle Livsfornødenheder, at vi derved var stillede paa en betydelig lavere Levefod, end der var tilsigtet ved Lønloven af 1908. Forholdene havde allerede paa dette Tidspunkt udviklet sig saaledes, at det beredte Vanskeligheder i Hjem med faste Indtægter, hvor man nødvendigvis forud havde maattet indrette sig efter strenge økonomiske Principper.

Desuagtet har Lærerne ikke hidtil andraget om Løntillæg, idet vi har imødeset en nærforestaaende Revision af Lov af 27. Maj 1908. Under det sidste Aars usikre Forhold har en saadan Revision ikke kunnet finde Sted, og den nærmere Fremtid synes ikke heller at vise en Mulighed herfor. Vi maa derfor stille os afventende i den Henseende; men de dyre Tider tynger os samtidig saa haardt, at vi ser os nødsagede til at søge om en Forbedring af vor Løn, gældende fra 1. Januar 1916 at regne, og indtil en Revision af Principperne i vore Lønlove har fundet Sted.

Vi tillader os at pege paa, at den almindelige og store Prisstigning, saavel før som under Krigen, har en dobbelt Betydning for de erhvervsdrivende Borgere, saa at den i rolige Forhold ikke har forringet disse Borgeres Levefod og i Krigstiden vitterligt for alle har bragt endog gode Tider for de producerende Samfundsklasser i By og paa Land, selv naar Forøgelsen af de offentlige Afgifter tages i Betragtning.

Og for de ubemidlede har der paa forskellig Maade været Adgang til økonomisk Støtte af Stat og Kommune.

Ganske anderledes stiller Forholdet sig for Lærerne. Vore Indkomster er ikke fulgt med de øvrige Samfundslags; derimod har vi i fuldt Maal maattet bære Forøgelserne af vore Udgifter som Følge af Stigningen i Prisen paa Livsfornødenheder og til Skatter og Afgifter. Vi føler saaledes Tidernes Tryk meget haardt, idet vi maa kæmpe baade med de dyrere Tider før Krigen og med Fordyrelsen af Livsfornødenheder og Forhøjelsen af vore Afgifter som Følge af Krigstilstanden. En saadan Sum af Krav ser vi os ikke i Stand til at imødekomme, uden at vi derved kommer i en meget alvorlig økonomisk Situation; det gælder de unge blandt os paa de lavere Løntrin; det gælder vore Enker og pensionerede Kolleger, hvis Indkomster under alle Forhold er meget knappe; men det gælder tillige Lærerne paa de højere Løntrin, der gennem de tidligere lavere Indtægter og ved Forsørgelsen af Børnene i Regelen sidder haardt i det.